

Jönköping Par Bricole • 1/2013

AVLSA

En annas sida av Michael Agerbring
Bilder från Grad IV

Hayska Rummet
på kansliet
invigt

se sid 7

Öppenheten i ett slutet sällskap

Googlar man på "Par Bricole" får man 2 850 000 träffar. Att följa upp alla dessa är naturligtvis inte möjligt. Men börjar man undersöka de olika sidorna så finner man att de ganska snart fjärrar sig från vårt Par Bricole och börjar handla om helt andra saker. Dock finns det ett inte föraktligt antal träffar som behandlar vårt sällskap.

VÅRA EGNA HEMSIDOR utgör naturligtvis basen för den information om PB som man kan hitta. Men det finns en mängd andra informationskällor, med historiskt intressant material såväl som aktuell information om pågående verksamhet. En del sidor är öppna för vem som helst, andra kräver inloggning. Facebook har blivit ett populärt informationsmedium även för vår verksamhet.

Mången traditionsmedveten vän av ordning ställer sig kanske frågan om denna den nya tidens mediala öppenhet med i stort sett omedelbar access till allt som händer kan vara förenlig med verksamheten i ett slutet ordenssällskap som Par Bricole.

Innan jag går in på den frågan vill jag lägga till att, om man fortsätter sin forskning i ämnet genom att med Google's hjälp göra jämförande studier i andra ordenssällskap, så finner man – kanske till sin förvåning – att många sällskap är tämligen öppna vad gäller information om verksamheten.

Åter till frågan om öppenhet kontra slutenhet. Vad vi måste ta ställning till är om det finns något som vi inte vill ska komma ut till allmän känedom och i så fall varför. Och detta måste man alltså avgöra utifrån den allmänna utgångspunkten att vi har ett intresse av att nå ut till allmänheten med information om oss och vår verksamhet. Hur ska vi annars kunna locka nya Bacchi Riddersmän till PB?

Vad är det då som vi inte vill avslöja för den oinvigde. Jo, precis om alla andra ordenssällskap håller vi hårt på att någon information om ritualerna och ceremonierna i de olika gradgivningarna inte ska komma ut, inte ens till våra egna medlemmar förrän det är dags att recipiera. Det är själva kärnan i ordensväsendet att man stegvis ska få en allt högre insikt om tingens ordning, vad den nu må vara. PB har främst tillkommit som en drift med det dåvarande ordensväsendet och ritualerna är i många avseenden en lite skämtsam kopia av vad som ägde rum inom andra ordnar. Men det innebär inte att vi vill släppa på sekretessen i fråga om våra gradgivningar. Håller vi på det så kan vi i övrigt vara öppna utan att det är till men för verksamhetens kärna.

Tänk på det alla ni som bloggar, twittrar, Instagrammar och Facebookar!

GUNNAR GOTTE
Styrande Kanslär

För 70 år sedan

I en skrift om Sällskapet Par Bricole daterad 1946 kan man läsa om Jönköping Par Bricole, att hon har hunnit till både mognad och erfarenhet. Något tungsint vin är det sannerligen inte tal om och det fyller väl sin uppgift att undan vardagslivets besvär rädda många glada ögonblick i vänskapens famn.

VIDARE STÅR DET, att under sin snart 70-åriga tillvara har "hon" som alla andra drabbats av nedgångsperioder. Året kring sekel-skiftet kom det ibland så få bröder till sammankomsterna att man inte kunde fylla ämbetena för en gradgivning. Före det första världskrigets utbrott fanns faktiskt långt framskridande planer på att lägga ner bricoleriet i Jönköping.

Barbaratalaren 1912 hade framfört en ordentlig skrapa från Moster som han hade träffat i Jönköpings stadspark. "Vad är det för sätt att dröna till i slöhetens banér – tror ni att ni finner nåd för Bacchi öga så har ni storligen bedragit er"! Det var ord och inga visor.

En av dem som kom att betyda mycket för att det vände

var vår sjätte Styrande Mästare Direktören Henrik Karnell. Han inträdde i sällskapet vid 22 års ålder och var medlem i 57 år. Det tog dock 30 år innan han fick förtroendet att ingå i De Styrandes krets. 1917 blev han Styrande Kansler, 1925 Deputerad Styrande Mästare och 1929 Styrande Mästare, ett ämbete som han hade till sin död 1944. Han var alltså styrande i 27 år varav 15 år som Styrande Mästare.

Bricoleriet vid Vättern drevs med en friskhet och ett tjuvpojks humör, som ryckte alla, ja t.o.m. den historiska sanningen, med sig. Det var en smal sak för Karnell att i kalasets ystra stämning utnämna Magnus Ladulås till den förste bricolisten i Småland.

I protokoll kan man läsa att under Karnells tid fanns en medryckande festlig fart och ett strålende humör när det var lämp-

StM Henrik Karnell.

ligt men också ordning och en allvarsstämd solennitet när så krävdes.

Karnell och Jönköping Par Bricole greps några gånger av en bellmansk lust att vila vid någon källa i den stundom vildromantiska småländska naturens sköte.

En augustidag företog ett stort antal bröder en färd till skogsgården Trollebo utanför Vetlanda där sällskapets DStM Wilhelm Lothigius residerade. Det var mest fråga om en skämtsamt improvisation som bl.a. markerades av att bröderna tågade i procession ut i en skogslund, iklädda riddarskrud. Skämtet lyste också igenom i de förberedande rådslagen om att Riddareprelaten skulle komma infarande i lunden på en 8 hästkrafters Husqvarna motorcykel. Detta avstyrdes dock eftersom det fanns risk för att hans tillfälliga ämbetsdräkt skulle kunna trassla in sig i

hjulen. Det berättas att lantbefolkningen på avstånd betraktade processionen med storögd undran.

Efter detta skulle man kunna tänka sig rött vin, pimpinella och en nyss skjuten beckasin., men icke så. Det blev rödkokta kräftor som nyss fångats i Trollebosjön med tillhörande fluidum kan man tänka.

Dagen därpå ägnades åt filminspelning. StM Henrik Karnell i frack och hög hatt mjölkade en bångstyrig ko som letts fram. I protokollet meddelas att skummjölken gick till de högre graderna men grädden till dibroderna.

Tyvärr har jag inte lyckats komma över filmen.

Par Bricole hade funnits i ca 70 år när detta skedde och nu kan vi lägga ytterligare nästan 70 år till vår historia. Undrar vad som kommer att skrivas om vår tid när vi fyller 200 år om ca 70 år.

DAN EKSTRÖM
StM

Jönköpings Bacchanaliska Akademi för Skalde- och Talekonsten Högtidssammankomst År 2013

PB-bröder med damer och/eller
andra gäster hälsas välkomna:

**Torsdagen den 25 april klockan
sex om aftonen uti Café Stugan i
invid Stadsparkens framkant.**

Högtidsföreläsaren Bo E. Karlson talar över ämnet:

**"En resa till Södra Vätterbygden
på Bellmans tid."**

Ljusbilder och Ljudbilder av Den Bacchanaliska kören.

Tvenne horn från Den Bacchanaliska musiken.

Efter föredraget en välsmakande supé till ett facilt pris.

Föranmälan är obligatorisk med tanke på
mathållningen.

Inbjudan med anmälningsanvisningar följer.

Närmare upplysningar lämnas gärna av:

Ragnar Jonsell, Ständig Sekreterare
036-164413 eller Ragnar.Jonsell@comhem.se

StM tackar musikdirektören för DBM, Erik Nilsson med 10 flaskor skumpa.

Torbjörn Berlstedt

Ur en annan synvinkel

De första tre gradgivningarna i all ära och praktfullhet, men den Fjärde var något alldeles, alldeles extra. Alla pusselbitar föll på plats för mig personligen, mening- en med Par Bricole framstod plötsligt i all sin tydlighet och glans.

LJUSET, SYMBOLEN FÖR SINNESFRID, hopp om återseende och lust för stunden; ljuset var den röda tråden i Fjärde Gradens ceremonin.

Utän att avslöja den djupaste källan till min eufori vill jag understryka värmen som mötte oss recipiender i vintermörkret lördagen den 2 februari. Tänk er att ställa in sig i det 21 herrar långa ledet och i knariga skor, med en lätt svettig överläpp, ledas in i en nedsläckt sal med hundratals levande ljus i olika former och storlekar. Skuggspelet utmed väggarna, blickarna från alla inspekterande Bröder, ögonblickets skönhet och ett lysande skådespel i fyra små akter av Den Bacchanaliska Teatern. Vad manne följa på denna upplevelse?

Jag bara undrar. Och ser med spänning fram mot fortsättningen i detta Lysande sällskap. Samtidigt som jag gärna blickar tillbaka ibland.

Kvällen då jag erhöll den Första graden drog jag lotten att få hålla recipiendernas tacktal. Ett uppdrag som givetvis förstärkte min premiär ytterligare i Spegelsalen. Hur det slutade minns jag inte exakt, däremot har öppningsfrasen etsat sig fast och den påminner jag mig nu om inför varje intåg i den vackra salongen. Den löd: Så här måste Mick Jagger ha känt sig när han adlades.

Liknelsen säger en del om mig, om min fäbles för fest och fäfänga ritualer, men framförallt tycker jag den ringar in humorn och vårt ordenssällskaps signum: den öppna famnen med vilken vi välkomnar fritänkare. Det skriver jag idag som stolt, nydubbad Durchseende broder under på med den största fjäderpennan och bästa blecket.

TORBJÖRN BERLSTEDT

RECEPIENDER • Durchseende Bröder – DB (Grad IV), 2013-02-02: Kenth Andersson, Pär Andersson, Thorbjörn Berlstedt, Tony Belving, Per Ekholm, Mattias Eklöv, Robert Gustafsson, Jonas Hildingsson, Kjell Jansson, Rolf Johansson, Göran Kohl, Sebastian Littorin, Johnny Lundberg, Thomas Müllern, Lennart Rosenqvist, Magnus G Rönberg, Bo Tidebrink, Göran Wahlgren, Magnus Werner, Mats Wiberg och Jonas Zetterlund.

En annan sida: **MICHAEL AGERBRING**

En Kosmopolit har landat

Moster Ulla Stern, eller Sveriges svar på Karen Blixen om ni så vill bodde i Afrika i över 20 år och till henne åkte Härnösandsgrabben Michael Agerbring 1976. Haile Selassie var kejsare i Etiopien och där fanns också Gustav von Rosen. Michael var en av de sista som träffade von Rosen innan han dödades i en gerillaattack den 13 juli 1977.

OROLIGHETERNA gjorde att Michael lämnade Addis Abeba och vände tillbaka till Sverige där han förutom födelseorten Härnösand också har bott i Malmö och Stockholm innan han landade i Jönköping och frisörskolan 1980.

Fast egentligen ville han bli reklamtecknare eller kock samtidigt som han drömde om en operakariär. Michael har förmodligen lika stor passion för opera som kommissarie Kurt Wallander och allra mest diggar han Giacomo Puccini fast jag hade förväntat mig Rossini och Barberaren i Sevilla som svar med tanke på hans profession.

Apropå Spanien så var det nära att Michael hade bosatt sig där eftersom hans fru Susanne är uppvuxen på Mallorca. De träffades när Michael var på semester. Kärlek uppstod och eftersom Susanne hade köpt ett hus på Mallorca var det bara att flytta in för "Micke."

Två gånger sprang han med tjurarna i Pamplona men de fyra sönerna fick honom förmodligen på bättre tankar. Vem vill ha en pappa spetsat på ett tjurhorn?

Han har också ritat och designat en del butiker och restauranger, bl.a. Svarta Börsens bar på 1990-talet,

Mat och dryck är ett livselixir men Michael har också en fäbless för poesi och teater.

När vi pratar om detta blir Michael lite tystlåten och jag förstår att kultur i olika former har varit och är hans stora inspirationskälla. Bakom den drivande kreatören finns passionen och han vågar också visa det.

Nu är han utnämnd till Ordens Providör vilket är en, om ack så liten revansch för att han inte fick öppna restaurangen i Gamla Rådhuset som han och kompisen Johan Forsberg hade planerat. Jönköpings kommun ville an-

norlunda.

1989 startade Michael Mix studio tillsammans med en kompanjon. Nu driver han den ensam sen tre år i ett av magasinerna vid Munksjön. Där arbetar 12 kreatörer, ett arbete som vi kanske tycker är glamoröst men som egentligen består av ett väldigt hårt arbete. Du ska lyssna in nya trender och du skall känna till utvecklingen inom modebranschen. Som tack för den kunskapen invaldes Michael Agerbring i branschens mest exklusiva organisation; Intercoiffure mondial, som har sitt huvudkontor i Paris.

Jag tror Moster Ulla är glad att Michael lämnade Addis Abeba. Det har ju gått ganska bra för pojken.

DAN EKSTRÖM
StM

KÅSERI:

Nu börjar det

Äntligen sitter flugan rätt... för den ska väl ligga utanpå kragsnibbarna? Men, så hårt den sitter! Ska det vara så? På med fracken nu och in i bilen. Hustrun har lovat att köra mig till stan.

BOR MAN UTE PÅ LANDET är det knappast krypavstånd till, eller snarare från, Storan. "Vad sa du? Hur dags du ska hämta mig efteråt? Inte en aning. Jag ringer när jag vet. Kan väl inte bli senare än tio eller elva." Ut ur bilen. Hoppas jag inte kommer alldeles för tidigt. Vad ska folk tro, när de ser en frack komma fladdrande mitt på dagen? Ingen fara, jag är inte ensam. Det vimlar av frackar överallt. De flesta verkar komma parvis. Tanken var väl att jag skulle ha en fadder till hjälp och sällskap, men Bosse flyttade till huvudstaden för en månad sedan och den andre faddern känner jag inte. Han har förmodligen bara skrivit på för att Bosse bad honom. Nåväl, det ordnar sig säkert på något sätt. Uppför trapporna och rakt i famnen på en jovialisk gentleman med band och medaljer så det både gnistrar och glimmar. Dessutom klingar medaljerna mot varandra när han rör sig. "Betala för graden? Jovisst, självklart!" Hade inte en aning om det. Mycket möjligt att Bosse sagt något, men man kan ju inte komma ihåg allt. Ut i korridoren igen, sammanföst med ett dussin andra som inte heller har några blanka medaljer eller färgglada band. "Hej, heter Arne!" Har inte en susning om vad de andra heter, men vi uppför oss som man bör, tror jag. Det blir ganska tyst och lite generad stämning en stund. Vi väntar i en evighet om minst tio minuter tills nästa medaljgnistrande gestalt gör entré. "Det är dags för er och så marscherar vi in i salen och möts av sång och musik, tror jag åtminstone.

Det är nu minnet börjar fladdra betänk-

ligt. Vi vacklar fram över något vi inte vet vad det är och känner oss både förvirrade och lite mobbade. Påminner en aning om diverse insparkar man varit med om. Någonstans bugar jag för Bacchus och lovar honom möjligen något, men anar inte vad det kan handla om. Det mesta rör sig segt i en lätt dimma i mina minnesvirvlar. En del kommer jag ihåg klart, annat är lite suddigt och mycket har jag definitivt glömt. Sen hålls det flera tal och förmaningar innan vi behängs med det där ynkligt smala bandet och tratten. Alla andra hade breda färgglada band minsann, men man får väl ta det som det är, så här i början. Någon pratar länge om Gradens Reglor. Det heter väl inte regler? Det borde väl heta regler eller förordningar? Innan jag grubblat mig fram till någon egen åsikt i frågan, har han slutat prata. Jag tror inte att jag hört en stavelse. Middagen kommer jag däremot ihåg det mesta av, det vill säga att jag satt och försökte komma på ett lämpligt tacktal såsom representant för recipienderna. Jag minns nästan hela talet ännu. Av flera anledningar hoppas jag att alla andra har glömt det. Fick dock med det viktigaste: hur man riktar sig till den Högst upplyste, Högst upplyste ändå ner till öfrige Bröder. Det fick jag medalj för, tror jag. Strax efter midnatt stugar en härad hustru in mig i bilen och muttrar något om klockan tio eller elva.

Det känns som om det hände på senaste Barbara, men är faktiskt 20 år tillbaka. Det jag kommer ihåg från 1993 är samma nu som dagen efter min allra första Barbarahögtid, tror jag. Konstigt det där med minnet. Det blir snabbt sämre nu för tiden, men jag vill inbilla mig att den där första gången stannar kvar i oförändrat skick. Jag njöt faktiskt hela dagen och det tror jag att jag är säker på!

ARNE LEVÉN
KMR

Ordens Providör ökar möjligheterna

Traktörgruppen bildades på initiativ av Leif Thor 2002 efter en modell från Moderlogen. Tanken var att Traktörerna skulle kunna bli den grupp av tjänande Bröder som Luculli Gilli hade avvisat när det gällde att arbeta som ämbetsmän och tjänande bröder vid vår ordinarie logeverksamhet.

TRAKTÖRERNAS ARBETE har fungerat mycket bra och har varit uppskattat av oss och övriga bröder. Traktörerna har varit en talanggrupp direkt underställda De Styrande.

Thomas Candemar har lett verksamheten och önskar nu över ansvaret till någon annan men ville vara kvar i gruppen. Vi säger tack till Thomas och gör samtidigt en förändring inom de olika ansvarsområdena som gällt för Providörer och Traktörer.

Från och med den 1 januari 2013 har vi en Ordens Providör vilket innebär att titeln Traktörordförande försvinner. Ordens Providör fördelar ansvar och uppgifter inom Traktörgruppen på det sätt han finner lämpligt. Han föreslår och ansvarar för bokning av lokaler till våra gradgivningar, han diskuterar och föreslår menyer och kostnader, samt genomför måltidskalor och andra liknande aktiviteter.

Ordens Providör är ämbetsman enligt Sällskapetets statuter och är alltså underställd De Styrande. Michael Agerbring är utnämnd till Ordens Providör.

*Traktörgruppen består i dag av:
Michael Agerbring, Christer Aceby, Kaj Andersson, Lars Boll, Thomas Candemar, Mats Eriksson, Robert Gustavsson, Roger Heikenström, Åke Lindholm, Claes Loberg, Tomas Qunnerstedt, Anders Schönborg, Peter Sjöström, Anders Sundberg och Klaus Timmann.*

GUNNAR GOTTE
StK

Nytt avtal med Taxi Jönköping.

**Nu får vi
20% rabatt**

För PB:s medlemmar finns kort att hämta på kansliet.

Det Hayska rummet invigt

Det var en förnimbar känsla av dåtid och nutid som speglade det första Guvernementsmötet i vårt nya efterlängtrade rum på kansliet.

I MÅNGA ÅR har Par Bricole framfört önskemål om att få disponera hörnrummet i kanslilokalerna och redan när kontraktet förnyades i början av 2000-talet skrevs det in en klausul om dispositionsrätt. Barbarasalongen har varit ett vattenhål och en tillflykt när Bellmansalen varit upptagen av andra aktiviteter och vi får fortfarande disponera salongen när den är ledig.

Och så sitter vi här plötsligt och funderar över framtiden i det rum vi beslutat tillägna den kanske främste industrimannen som Jönköping haft, den mäktige tändsticksdisponenten Bernhard Hay som var Sällskapets Styrande Mästare 1899-1906.

Vår tanke från början var att försöka återskapa den miljö som kännetecknade Bernhard Hays tid och miljö. Styrande Mästare Dan Ekström erbjöd sig då att skänka sällskapet sin matsalsmöbel och iordningställa rummet enligt Guvernementsbeslutet. Dan fick vår fullmakt och jag tror att Bernhard Hay skulle känna sig väldigt hemma om han steg in i rummet idag. Historien omkring möblemanget som består av Matsalsbord i massiv ek, en skänk och tio stolar i rött sammet är tillverkad i Sverige i slutet av 1800-talet. Den har stått på ett gods i Västergötland i många år varefter en av arvingarna tog ner möbelen till sitt hem i Schweiz. 1990 hamnade möbelen åter i Sverige. Dan fann möbelen hos en antikhandlare och nu påminner den oss om den tid som var, eller som Dan brukar säga; ett steg tillbaka är alltid två steg framåt. Till bordet finns två skivor vilket gör att 10 personer kan sitta ståndsmissigt kring ett dukat bord om så skulle behövas.

Till detta har Dan låtit sy nya gardiner i sammet, ett tyg som faktiskt börjar bli på modet igen. Ingemar Boman skänkte för flera år sen kungatavlorna på Oscar II och Gustav V som nu flyttats in i rummet. Mellan kungarna hänger Bernhard Hays vapensköld överst och under den är det tänkt att de tre Styrandes sköldar skall hänga. Oscar II var kung när Jönköping Par Bricole bildades 1879 och båda kungarna regerade under Hays livstid 1835-1914.

Ett porträtt på Hay hänger på en annan vägg. Det finns också en tidstypisk kakelugn och en charmig avsats med en rund soffa. På skänken har vi plaserat de kristaller och gåvor vi fått från Moder- och Systerloger vid olika jubileum.

Hay ligger begravd på Slottskyrkogården och på hans minnessten finns vårt Sällskaps symbol den skinande lampan.

Nu finns vår andre Styrande Mästare Bernhard Hay åter i var mans mun. åtminstone när man besöker våra ändamålsenliga lokaler på Östra Storgatan 6. Vi har inget eget ordenshus, men vi kan vara stolta över ett nyrenoverat kök, en vacker Bellmansal, ett tidstypiskt rum från sekelskiftet som bär Hays namn och tills vidare även Barbarasalongen.

BERNT LINDQVIST
DS&M

Bernt Lindqvist, Ulf Linnman, Dan Ekström, Gunnar Gotte och Anders Rehnqvist vid guvernementsmöte.

Med Bellman på kyrkogården

av Mats Areskoug/DN

En tysk, en engelsman och två Bellman. Alla ligger de begravda i det sydöstra hörnet av Norra begravningsplatsen i Solna. Tysken är konditorn Berns, Engelsen är teknikern Owens och de två Bellman är Carl Michael Bellmans hustru Lovisa och sonen Adolf.

ATT STROSA RUNT på kyrkogårdar är ett rofyllt tidsfördriv. (Så här års får man dock vara beredd att pulsa lite i drivor och borsta snön av stenar.) Kända och okända namn, lokal och global historia. Dessutom känns det bra att fortfarande tillhöra de levandes skara.

Lovisa Bellman och sonen Adolfs grav återfinns i den södra spetsen av kvarteret 1A på kyrkogården. Lovisa överlevde sin diktande och rumlande make Carl Michael med 52 år och var imponerande 92 år gammal när hon gick bort 1847. Hon överlevde dessutom parets samtliga fyra barn. Lovisa Fredrika Grönlund föddes 1755, trots att det står 1757 på gravstenen. Hon var dotter till kryddhandlaren Gabriel Grönlund och Maria Engel Friedlein. Carl Michael lär ha uppvaktat Lovisa flera år innan de 1777 gifte sig i Klara kyrka (där för övrigt både Bellman och Hallman ligger begravda, red.anm) och naturligtvis tillägnades hon dikter. Som denna till sin namnsdag 1775:

Naturen blommar i fullt prål,

Nu börjas Floras göromål;

Nu Landtmannen

Den Lata ej tål.

Den friska Kullan med sin harf,

Uppkastar skylar i fler hvarf;

Hon öker

Sin ränta och arf.

Och Bonden vid sin spada står,

I hettan sig bak örat klår;

Han tänker

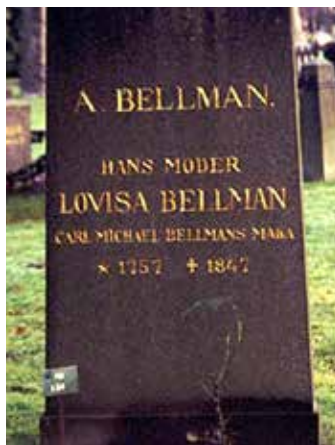
Han grubblar och spår.

Hvad spår han bredvid plog och häst?

Jo, att snart fås Lovisas fäst.

Han gissar

Jag gissar däreäst.

Lovisa fick ett långt liv, vilket tyvärr inte hennes och Carl Michaels söner fick. Gustav, född 1781, blev militär, men drog på sig skulder och flydde utomlands. Han fortsatte inom det militära och stupade i Spanien under Napoleonkriget. Elis, född 1785, dog redan som tvååring i smittkoppor. Carl, född 1787, blev sjöman, men rymde från sitt skepp i England. Därefter finns inga spår av honom.

Adolf, född 1790, blev en framgångsrik sidenhandlare, men drabbades av mentala problem i fyrtioårsåldern. Han dog 1834 under en simtur utanför Djurgården. Därmed försvann den siste i Carl Michael Bellmans blodlinje. Kanske läge för någon fiffig författare att återuppväcka den i England försvunne Carl Bellman och skriva en ny Leonardo da Vinci eller Nils Strindberg-kod?

VÅRA JUBILARER

65 år Ivan Letterfors (9 april)

70 år Anders Rehnqvist (18 mars)

Göran Laurelii (7 april)

Göran Petersson (13 april)

Jan Svefors (24 april)

Claes von Sivers (13 maj)

Lars Nordqvist (30 maj)

Lennart Grann (21 juni)

Lennart Gabrielson (10 juli)

75 år Per Lagerlund (23 februari)

Björn Lindén (7 april)

Anders Hugoson (29 april)

Bo S Hedström (3 maj)

Ragnar Jonsell (27 maj)

Fredrik von Essen (29 maj)

80 år Lennart Mölne (2 mars)

Olof Björklund (21 april)

Eric Skoglund (4 maj)

Ingemar Boman (5 juni)

Torsten Hedlund (7 juli)

STORT GRATTIS!

GRADKALENDARIUM

Sammankomster	2013
Årsmöte, Grad II	2/3
RGK	27/4
Ordensbal	OBS! 1/6
Grad III	21/9
Grad VI, gåsmiddag (ev)	9/11
Grad V	20/11
Barbara, Grad I och VIII	23/11

Reservation för ev ändringar.

Notera!
 Århundradets
 Ordensbal
 vid Munksjöns strand
 Lördag 1 juni